

2015/2340(INI)

27.5.2016

AVIZ

al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

destinat Comisiei pentru afaceri externe

Combaterea traficului de ființe umane în contextul relațiilor externe ale UE
(2015/2340(INI))

Raportor pentru aviz(*): Bodil Valero

(*) Procedura comisiilor asociate – articolul 54 din Regulamentul de procedură

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne recomandă Comisiei pentru afaceri externe, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

- având în vedere Convenția de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților,
 - A. întrucât fluxurile de migrație ilegală măresc riscurile de trafic de ființe umane pentru că migranții în situație neregulamentară, prin vulnerabilitatea și clandestinitatea lor, sunt deosebit de expuși riscului de a deveni victime ale traficului; întrucât printre acești migranți, minorii neînsoțiți - care reprezintă o mare parte a migranților care sosesc în Europa - reprezintă un grup-țintă pentru rutele de trafic; întrucât, potrivit Europol, 10 000 dintre aceștia au dispărut deja;
 - B. întrucât, conform datelor Europol, generalizarea accesului la internet în întreaga lume a permis extinderea din ce în ce mai mare a traficului în mediul online; întrucât acest fapt încurajează noi forme de recrutare și de exploatare a victimelor;
 - C. întrucât există legături între traficul de migranți și traficul de ființe umane; întrucât rețelele de traficanți recurg adesea la internet pentru a-și face publicitate serviciilor lor pentru migranții potențiali;
 - D. întrucât cooperarea între statele membre, Europol și țările de origine și de tranzit pentru victimele traficului reprezintă un instrument esențial în combaterea rețelelor de trafic;
 - E. întrucât, în perioada 2010-2012, 69 % dintre victimele traficului de ființe umane au fost traficate pentru exploatare sexuală, 19 % pentru muncă forțată, iar 12 % pentru alte forme de exploatare, cum ar fi recoltarea de organe sau activități criminale; întrucât 67 % dintre victimele înregistrate ale traficului de ființe umane în această perioadă au fost femei, 17 % bărbați, 13 % fete și 3 % băieți; întrucât pentru fiecare formă de trafic de ființe umane trebuie luate măsuri specifice și adaptate,
1. invită statele membre să pună în aplicare fără întârziere Directiva 2011/36/CE, în plus față de toate cadrele juridice aplicabile privind traficul de ființe umane; îndeamnă Comisia să ia măsuri juridice împotriva statelor membre care nu pun în aplicare această directivă și să publice în cel mai scurt timp raportul privind punerea în aplicare care ar fi trebuit să fie prezentat în aprilie 2015;
 2. subliniază că traficul de ființe umane este un tip de sclavie modernă și o infracțiune gravă, deoarece reprezintă una dintre cele mai grave forme de încălcare a drepturilor omului, care nu poate fi acceptată într-o societate bazată pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a egalității de gen; consideră, de asemenea, că este necesar ca traficul de ființe umane să fie înțeles într-o manieră globală, nu doar prin prisma exploatării sexuale, ci și a muncii forțate, a traficului de organe, a cerșetoriei forțate și a căsătoriilor forțate, a cazurilor de copii-soldați și a traficului de bebeluși;
 3. insistă asupra necesității ca UE să consolideze cooperarea polițienească și judiciară dintre statele membre și cu țările terțe, în special cu țările de origine și de tranzit ale victimelor

traficului de ființe umane, în ceea ce privește prevenirea, anchetarea și urmărirea penală a activităților de trafic de ființe umane, în special prin intermediul Europol și Eurojust, inclusiv prin schimburi de informații mai ales în ceea ce privește rutele cunoscute folosite de traficanți, participarea la echipe comune de anchetă și combaterea recrutării pentru activități de trafic de ființe umane prin intermediul internetului și al altor mijloace digitale; subliniază importanța schimbului sistematic de date și a alimentării de către toate statele membre a bazelor de date ale Europol - Focal Point Phoenix și Focal Point Twins; încurajează o mai mare cooperare între Europol și Interpol în domeniul combaterii traficului de ființe umane și reamintește că schimbul de date între statele membre și cu țările terțe trebuie să respecte pe deplin normele UE privind protecția datelor; invită statele membre să colecteze mai multe date comparabile privind combaterea traficului de ființe umane și să îmbunătățească schimbul de astfel de date între statele membre și cu țările terțe;

4. solicită Uniunii Europene și statelor membre să furnizeze agențiilor de poliție și celor de asigurare a respectării legii personalul și resursele necesare, astfel încât agențiile să poată primi informații și de la familii sau de la alte surse, să poată face schimb de informații cu autoritățile europene și naționale competente și să poată prelucra și analiza corespunzător aceste informații;
5. subliniază că legătura clară dintre prostituție și traficul de ființe umane în scopuri sexuale necesită măsuri care să pună capăt cererii de prostituție;
6. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că personalului de asigurare a respectării legii, inclusiv celui din agenții precum FRONTEX, Europol și EASO, precum și altor funcționari care ar putea intra în contact cu victimele sau cu victimele potențiale ale traficului de ființe umane li se asigură o formare adecvată pentru a putea aborda cazurile de trafic de ființe umane dintr-o perspectivă intersectorială integrată, acordând o atenție deosebită nevoilor speciale ale femeilor, copiilor și altor grupuri aflate în situații vulnerabile, precum romii și refugiații, care sunt victime ale traficului de persoane, precum și pentru a se familiariza cu mijloacele de a încuraja victimele traficului de ființe umane și alte persoane să denunțe traficanții și cu modalitățile de asigurare a unei protecții depline a acestora;
7. consideră că identificarea victimelor traficului care provin din țările terțe trebuie făcută cât mai devreme și că ar trebui așadar dublate eforturile la frontieră pentru a identifica victimele la intrarea în UE; invită statele membre să coopereze cu țările terțe pentru a îmbunătăți orientările existente care pot ajuta serviciile consulare și polițiștii de frontieră să identifice victimele traficului de ființe umane și subliniază, în acest sens, importanța schimburilor de bune practici, în special în ceea ce privește desfășurarea interviurilor la frontiere; subliniază, de asemenea, că este necesar ca paza de frontieră și de coastă să aibă acces la bazele de date ale Europol;
8. invită Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să facă schimb de bune practici cu țările terțe, în primul rând privind pregătirea autorităților de poliție și a lucrătorilor umanitari pentru a ști cum să abordeze cel mai bine victimele și, în al doilea rând, privind aplicarea principiului evaluării individuale a victimelor pentru a determina nevoile, sprijinul și protecția specifică ale acestora;
9. invită UE și agențiile de asigurare a respectării legii din statele membre să își consolideze

capacitățile în ceea ce privește anchetarea financiară și urmărirea penală a persoanelor și rețelelor de criminalitate care obțin profituri din traficul de persoane și să „urmărească traseul banilor” („follow the money”) ca strategie esențială în desfășurarea activităților lor; subliniază necesitatea de a lua în considerare profiturile obținute din traficul de ființe umane și faptul că acestea ar putea fi folosite pentru a finanța alte forme de activitate infracțională gravă, precum terorismul, traficul de arme și de droguri și spălarea banilor; subliniază că unitățile de informații financiare ale statelor membre ar trebui să se implice mai mult în combaterea traficului de ființe umane și să coopereze în acest sens, îmbunătățindu-și schimburile de informații și de bune practici; consideră, în acest sens, că statele membre ar trebui să coopereze mai mult pentru înghețarea și confiscarea bunurilor persoanelor implicate în trafic, acest lucru putând fi un mijloc eficace de a transforma traficul de ființe umane dintr-o activitate cu „riscuri mici-profituri mari”, într-una cu „riscuri mari-profituri mici”;

10. solicită Comisiei Europene, Consiliului European și SEAE ca negocierile cu țările terțe pentru încheierea de acorduri internaționale, acorduri de readmisie și acorduri de cooperare să pună accentul pe necesitatea ca țările terțe să combată eficient traficul de ființe umane, să urmărească penal făptașii și să consolideze protecția acordată victimelor;
11. invită Comisia să evalueze necesitatea unei eventuale revizuirii a mandatului viitorului Parchet European pentru a include în competențele sale, odată creat, combaterea traficului de ființe umane;
12. invită statele membre să incrimineze recurgerea cu bună știință la serviciile oferite de victimele traficului, inclusiv de victimele traficului pentru prostituție, exploatarea prostituției altor persoane sau alte forme de exploatare sexuală, munca forțată sau serviciile furnizate sub constrângere, inclusiv cerșetoria, sclavia sau practicile similare sclaviei, servitutea, exploatarea activităților infracționale sau prelevarea de organe;
13. reamintește că introducerea ilegală de migranți și traficul de ființe umane sunt fenomene diferite, principala diferență fiind că migranții și-au dat acordul pentru introducerea ilegală, care se încheie la sosirea lor la destinație, spre deosebire de victimele traficului de ființe umane care sunt exploatate prin constrângere, înșelăciune și abuz, fără nicio posibilitate de consimțământ; subliniază că ar putea exista o convergență între aceste două fenomene, având în vedere riscul ca grupurile infracționale care introduc ilegal refugiați și alți migrați în UE să forțeze aceste persoane, în special minorii neînsoțiți și femeile care călătoresc singure, să ajungă în situații de exploatare ca victime ale traficului de ființe umane; îndeamnă autoritățile competente ale statelor membre să acorde atenție acestei suprapuneri în cadrul cooperării polițienești și judiciare și al activităților de asigurare a respectării legii;
14. consideră că nu poate exista un consimțământ valabil în situația în care un resortisant al unei țări terțe este luat din țara sa pentru a fi adus în UE (sau dacă un resortisant al UE este dus în alt stat membru) în scopul prostituției sau al oricărei alte forme de exploatare sexuală sau de muncă forțată;
15. subliniază importanța principiului recunoașterii reciproce consacrat la articolul 82 alineatul (1) din TFUE; îndeamnă Comisia, statele membre și agențiile UE să consolideze statutul de victimă a traficului de ființe umane printr-o recunoaștere reciprocă deplină a deciziilor judiciare și administrative, inclusiv a celor referitoare la măsurile de protecție a

victimelor traficului de ființe umane, această recunoaștere având drept consecință faptul că statutul de victimă, odată ce a fost stabilit într-un stat membru, este aplicabil în întreaga Uniune Europeană și, prin urmare, victimele (sau asociațiile care le reprezintă) trebuie să fie sprijinite și ajutate în cazul nerecunoașterii statutului lor atunci când călătoresc în interiorul Uniunii;

16. consideră că statutul de refugiat, de solicitant de azil, de titular al unei vize umanitare sau de persoană care are nevoie de protecție internațională ar trebui considerat ca factor de vulnerabilitate pentru victimele traficului de ființe umane; invită statele membre să se asigure că autoritățile care asigură aplicarea legii și autoritățile din domeniul azilului cooperează pentru a sprijini victimele traficului care au nevoie de protecție internațională în demersurile lor pentru a depune o cerere de protecție; reafirmă că măsurile luate împotriva traficului de persoane nu ar trebui să aducă atingere drepturilor victimelor traficului, ale migranților, ale refugiaților și ale altor persoane care au nevoie de protecție internațională;
17. ridică problema îngrijorătoare a detenției administrative, folosită adesea sistematic și abuziv de unele state membre, deși ea ar trebui să constituie o soluție de ultimă instanță; subliniază că folosirea acesteia conduce foarte des la încălcarea drepturilor fundamentale ale migranților și ale solicitanților de azil; invită statele membre să pună capăt imediat detenției pentru victimele traficului de ființe umane și pentru copii; cere mai multă transparență în ceea ce privește situația actuală din centrele de detenție (prin intermediul unui acces mai bun al societății civile, al jurnaliștilor și al deputaților); invită statele membre să aplice mai bine și mai sistematic alternativele existente la detenție, luând în considerare nevoile grupurilor vulnerabile, cum sunt victimele traficului;
18. invită statele membre să implementeze integral și corect articolul 8 din Directiva 2011/36/UE; reamintește că victimele traficului nu ar trebui incriminate și făcute responsabile de activități infracționale la care au fost obligate să participe, în special în cazul prostituției, în orice formă de exploatare sexuală sau muncă forțată;
19. subliniază faptul că victimele traficului de persoane sunt victime ale infracțiunilor și ar trebui să beneficieze de protecție, indiferent de disponibilitatea lor de a coopera cu autoritățile de asigurare a respectării legii; consideră că este esențial ca, după realizarea unei evaluări cuprinzătoare a riscurilor privind viabilitatea returnării unei victime a traficului de persoane, care să țină cont de analiza situației făcută de victimă, să fie acordat un permis de ședere acelor victime și familiilor lor a căror siguranță la întoarcerea în țara lor de origine nu poate fi garantată; reamintește, în acest sens, că orice acțiune de returnare trebuie să respecte principiul nereturnării în conformitate cu obligația statelor membre asumată în temeiul dreptului internațional; invită Comisia să reexamineze Directiva Consiliului 2004/81/CE privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane; subliniază că această reexaminare ar trebui să includă și dispoziții privind permisele de ședere, inclusiv în cazul necooperării cu autoritățile competente, precum și privind o durată armonizată la nivelul UE a perioadei de reflecție;
20. subliniază că victimele, în special cele din țările terțe, rareori înțeleg cultura și limba țării în care au fost aduse de către traficanți; subliniază că, prin urmare, acestea se confruntă cu un stres psihologic și frustrări suplimentare;

21. consideră că rolul de martori al victimelor traficului de ființe umane este deosebit de important pentru destrămarea rețelelor de trafic și pentru urmărirea penală și condamnarea traficanților; subliniază că trebuie asigurată protecția efectivă a victimelor, pentru ca ele să poată depune mărturie fără a fi în pericol; încurajează, în acest sens, agențiile de asigurare a respectării legii din statele membre să utilizeze soluțiile tehnologice disponibile pentru a le permite victimelor să depună mărturie în locuri securizate;
22. constată că, potrivit Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM), returnarea migranților și a refugiaților presupune riscuri inerente de securitate legate de posibilitatea ca aceștia să facă din nou obiectul traficului de ființe umane, riscuri ce trebuie identificate, evaluate și atenuate, deoarece riscurile la care sunt supuși lucrătorii migranți de către cei care îi exploatează sunt adesea mai mari când persoanele respective reușesc să fugă, se întâlnesc cu persoane din agențiile de asigurare a respectării legii sau depun mărturie în instanță¹;
23. invită statele membre să se asigure că victimele traficului de persoane și familiile acestora au acces la asistență și consiliere juridică gratuită, inclusiv în procedurile penale, civile sau legate de migrație; subliniază necesitatea unei abordări speciale și distincte cu privire la traficul de persoane și a protejării grupurilor în situații vulnerabile, cum ar fi refugiații, persoanele cu dizabilități, romii și copiii, inclusiv minorii neînsoțiți provenind din țări terțe;
24. reamintește că traficul de copii conduce adeseori la cazuri de abuz sexual, de prostituție, muncă forțată sau recoltare și trafic de organe și subliniază că nu ar trebui considerat niciodată valabil consimțământul de a presta muncă sau servicii al copilului care face obiectul unui trafic de ființe umane; își exprimă îngrijorarea cu privire la estimarea Europol din ianuarie 2016 conform căreia cel puțin 10 000 de copii refugiați neînsoțiți au dispărut după sosirea lor în UE; deplânge faptul că cei care asigură aplicarea legii tratează adesea copiii în situații de risc ca infractori sau migranți în situație neregulamentară și nu urmăresc sistematic indicatorii traficului de ființe umane pentru identificarea victimelor;
25. consideră că pentru minorii neînsoțiți sunt esențiale o identificare îmbunătățită și proactivă a copiilor victime ale traficului de ființe umane, în special la punctele de trecere a frontierei și în centrele de primire, precum și o mai mare cooperare multidisciplinară pentru a asigura protecția efectivă a interesului superior al copiilor; consideră că este necesară consolidarea sistemului de tutelă în statele membre, astfel încât copiii neînsoțiți și separați de familie să nu ajungă pe mâinile organizațiilor de trafic de ființe umane;
26. reamintește că, în conformitate cu Directiva 2011/36/UE, „statele membre iau măsurile necesare pentru a găsi o soluție durabilă pe baza unei evaluări individuale a intereselor copilului”; consideră că se poate găsi o soluție durabilă prin integrarea copilului în societatea-gazdă sau facilitarea reîntregirii familiei, pentru a permite copilului să se alăture familiei sale într-un alt stat membru;
27. încurajează statele membre să consolideze protecția drepturilor pentru victimele traficului înainte, pe parcursul și după desfășurarea procedurilor penale; recomandă ca, atunci când

¹ A se vedea p. 23 din raportul Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM) intitulat „Counter Trafficking and Assistance to Vulnerable Migrants Annual Report of Activities 2011” (Combaterea traficului și asistența acordată migranților vulnerabili - Raportul anual de activitate pe 2011).

statele membre fac analize de risc individuale pentru a se asigura că victimele traficului de ființe umane beneficiază de protecție adecvată, acestea să țină seama de factorii de vulnerabilitate, cum ar fi sexul, graviditatea, starea de sănătate, dizabilitățile, orientarea sexuală, vârsta, statutul victimei de refugiat, de solicitant de azil sau de persoană care are nevoie de protecție internațională; solicită statelor membre să își consolideze politica de reîntregire a familiei pentru victimele traficului de ființe umane, în special dacă acest lucru este necesar pentru protecția lor;

28. reamintește că, înainte de a încheia un acord de liberalizare a vizelor, Comisia trebuie să evalueze riscurile reprezentate de țările terțe, mai ales în ceea ce privește imigrația clandestină; insistă că rețelele de trafic pot folosi și rutele legale ale migrației; solicită, prin urmare, Comisiei să includă cooperarea efectivă a țărilor terțe implicate în trafic printre criteriile care trebuie îndeplinite pentru orice acord de liberalizare a vizelor;
29. subliniază că UE are nevoie de o abordare legislativă obligatorie și cu efect obligatoriu în ceea ce privește relocarea, după cum se afirmă în agenda pentru migrație a Comisiei; subliniază că admisia umanitară a refugiaților poate fi utilizată în completarea relocării pentru a oferi de urgență, când este necesar, protecție, adesea în mod temporar, persoanelor cele mai vulnerabile, cum ar fi minorii neînsoțiți sau refugiații cu dizabilități sau cei care trebuie urgent evacuați din motive medicale;
30. consideră că statele membre ar trebui să creeze sisteme de protecție și asistență pentru victime, astfel încât să le ajute să nu mai fie exploatate, furnizându-le în primul rând o locuință adecvată, fapt care nu ar trebui condiționat de statutul de rezident al victimei, dar și consiliere și informare, sprijin social, educațional și profesional, programe de reintegrare, asistență terapeutică și psihologică, împreună cu persoanele care lucrează în domeniul educației sau al protecției sociale;
31. solicită statelor membre să acorde o atenție specială grupurilor vulnerabile expuse cerșetoriei forțate, precum romii, și să țină seama de acest aspect în contextul național al strategiilor de integrare a romilor;
32. subliniază că copiii și persoanele cu dizabilități ar trebui considerate victime vulnerabile ale traficului de ființe umane; subliniază că victimele traficului de ființe umane pot suferi ulterior de dizabilități ca urmare a abuzurilor traficantilor, în vreme ce, pe de altă parte, o persoană care suferă de o dizabilitate poate deveni victima unui traficant tocmai din cauza acestei vulnerabilități;
33. recunoaște importanța și rolul tehnologiilor informației și comunicațiilor în traficul de ființe umane și faptul că, deși tehnologia este folosită pentru a înlesni recrutarea și exploatarea victimelor, ea poate fi utilizată și ca instrument pentru a preveni traficul de ființe umane; consideră că ar trebui ca în cercetare să se acorde mai multă atenție rolului tehnologiilor informației și comunicațiilor în traficul de ființe umane;
34. invită Comisia să analizeze folosirea internetului în traficul de ființe umane, mai ales în ceea ce privește exploatarea sexuală în mediul online; solicită Europol să intensifice combaterea traficului de ființe umane în cadrul IRU- UE (Internet Referral Unit) pentru a detecta, semnaliza și elimina materialele online privind traficul;
35. solicită Comisiei să își adapteze cooperarea cu țările terțe pentru a ține seama de noile

evoluții ale traficului de ființe umane prin intermediul internetului; invită Comisia și Europol să ia în considerare posibilitățile de cooperare între organismele europene de combatere a criminalității informatice (în special în cadrul Europol) și cele din țărilor terțe; solicită Comisiei, de asemenea, să analizeze toate mijloacele utile de cooperare cu furnizorii de servicii de internet pentru a identifica și combate conținutul online privind traficul de ființe umane; solicită Comisiei să țină la curent în mod corespunzător Parlamentul;

36. face apel la UE și la statele membre să continue combaterea traficului de ființe umane, care reprezintă o încălcare gravă a drepturilor omului, ca o prioritate în relațiile lor externe și în dialogul cu țările terțe;
37. subliniază că, în cadrul relațiilor externe ale UE, trebuie promovată ratificarea și implementarea integrală a Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane;
38. subliniază că, în cazul în care conțin un element de exploatare, căsătoriile forțate pot fi considerate o formă de trafic de ființe umane și solicită tuturor statelor membre să includă acest aspect în definiția traficului de ființe umane; subliniază că exploatarea poate fi sexuală (viol conjugal, prostituție și pornografie forțate) sau economică (activitățile casnice și cerșetoria forțată) și că scopul final al traficului de persoane poate fi căsătoria forțată (vânzarea unei victime ca soție sau contractarea unei căsătorii sub presiuni); reamintește caracterul transnațional pe care îl poate avea căsătoria forțată; cere, așadar, statelor membre să se asigure că autoritățile naționale care se ocupă de migrație sunt adecvat pregătite în ceea ce privește problematica căsătoriei forțate în contextul traficului de ființe umane; invită totodată Comisia să consolideze schimbul de bune practici în acest sens;
39. remarcă apariția unei noi forme de trafic de ființe umane în care sunt traficate persoane pentru răscumpărare, persoane ce sunt supuse unor acte grave de tortură; constată că această nouă formă de transformare a ființelor umane în bunuri comerciale se caracterizează prin extorcare, bătăi și violuri, pentru a obliga familia și rudele aflate în interiorul și în afara UE să plătească datoriile;
40. invită UE și statele sale membre să recunoască traficul de ființe pentru răscumpărare cu practicarea torturii ca formă de trafic de ființe umane; consideră că supraviețuitorii traumatizați sever ar trebui recunoscuți ca victime ale traficului de ființe umane pasibil de urmărire penală și ar trebui să beneficieze de protecție, îngrijire și sprijin¹;
41. consideră că garantarea unor căi sigure și legale de intrare în UE ar avea ca rezultat reducerea vulnerabilității și a traficului de ființe umane;
42. reamintește că, în conformitate cu Directiva 2011/36/UE, statele membre trebuie să încurajeze organizațiile societății civile și să colaboreze strâns cu acestea, mai ales în ceea ce privește inițiativele de elaborare a politicilor, campaniile de informare și de sensibilizare, programele de cercetare și educare și cele de formare profesională, precum și pentru monitorizarea și evaluarea efectelor măsurilor de combatere a traficului;

¹ Acest tip nou de trafic a fost deja menționat în rezoluția sa din 10 martie 2016 referitoare la situația din Eritreea.

subliniază, de asemenea, că ONG-urile ar trebui să ajute și la identificarea timpurie a victimelor, la acordarea de asistență și la sprijinirea lor; insistă asupra faptului că statele membre ar trebui să garanteze că ONG-urile sunt protejate împotriva represaliilor, a amenințărilor și a intimidărilor și, în special, că acestea nu sunt urmărite penal atunci când oferă asistență victimelor traficului de ființe umane aflate în situație de ședere ilegală;

43. invită Comisia și statele membre să adopte măsuri de prevenire specifice și adecvate, cum ar fi acțiuni de educație și de formare, campanii de sensibilizare și programe de cercetare, menite să reducă riscul persoanelor de a deveni victime ale traficului; solicită statelor membre să își educe cetățenii cu privire la traficul de ființe umane și la identificarea victimelor prin intermediul unor campanii de informare, inclusiv atrăgând atenția cu privire la impactul și consecințele turismului sexual și la exploatarea multor femei și copii care, practicând sexul de supraviețuire, servesc industria turismului sexual;
44. salută activitatea desfășurată de Europol, în special în cadrul Focal Point Twins, pentru a identifica persoanele care călătoresc în țări terțe în scopul de a comite abuzuri asupra copiilor; invită statele membre să coopereze cu Europol și să asigure un schimb de date sistematic și rapid;
45. recomandă comunității internaționale să acorde o atenție deosebită traficului de ființe umane în situațiile de criză, cum ar fi dezastrele naturale și conflictele armate, precum și în țările în care drepturile omului sunt grav încălcate și în care oamenii sunt nevoiți să părăsească țara, pentru a reduce vulnerabilitatea victimelor traficantilor și ale altor rețele criminale;
46. invită statele membre să creeze sisteme mai bune de monitorizare a activităților agențiilor private de ocupare a forței de muncă care aduc cetățeni din țările terțe pentru a munci în UE;
47. invită UE și statele membre să coopereze cu sectorul privat și cu toate părțile interesate relevante, astfel încât să se prevină traficul de ființe umane de-a lungul întregului lanț de aprovizionare, luând în considerare în special cazul muncii copiilor; subliniază, în acest sens, că trebuie creată imediat și pe deplin o coaliție europeană a întreprinderilor împotriva traficului de ființe umane, după cum s-a subliniat în Strategia UE pentru eradicarea traficului de ființe umane (2012-2016).

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ

Membri titulari prezenți la votul final	Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Ignazio Corrao, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Lorenzo Fontana, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Filiz Hyusmenova, Iliana Iotova, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Barbara Kudrycka, Marju Lauristin, Monica Macovei, Roberta Metsola, Claude Moraes, József Nagy, Soraya Post, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Tomáš Zdechovský
Membri supleanți prezenți la votul final	Hugues Bayet, Carlos Coelho, Anna Maria Corazza Bildt, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Marek Jurek, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Gilles Lebreton, Jeroen Lenaers, Angelika Mlinar, Morten Helveg Petersen, Salvatore Domenico Pogliese, Barbara Spinelli, Axel Voss
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Beatriz Becerra Basterrechea, Eugen Freund, Jean-François Jalkh, Peter Lundgren